

خبر

پیروز مجتهدزاده در گذشت

دکتر پیروز مجتهدزاده از چهره‌های شاخص جغرافیای سیاسی و ژئوپلیتیک پس از یک دوره طولانی و سخت بیماری در ۸۱ سالگی در ۲۳ مهر ماه ۱۴۰۵ در لندن در گذشت.

پیروز مجتهدزاده متولد شهرستان نور در استان مازندران در ۲۰ بهمن ۱۳۳۴ بود و مراحل تحصیلی خود را در دانشگاه‌های تهران، منچستر و آکسفورد در جغرافیای سیاسی و ژئوپلیتیک گذراند.

پیروز مجتهدزاده ۲۰ بهمن ۱۳۳۴ در شهر سولده از شهرستان نور در استان مازندران متولد شد. او تحصیلات دانشگاهی خود را در رشته جغرافیای انسانی و اقتصادی در دانشگاه تهران آغاز کرد و سپس برای ادامه تحصیل به بریتانیا رفت. مجتهدزاده در دانشگاه منچستر کارشناسی ارشد جغرافیای سیاسی گرفت و در دانشگاه آکسفورد و دانشگاه لندن نیز در همین حوزه به تحصیل و پژوهش پرداخت. به گزارش ایسنا، او طی چند دهه فعالیت علمی، در زمینه جغرافیای سیاسی، ژئوپلیتیک، مرزهای بین‌المللی و تحولات منطقه‌ای پژوهش کرد و با دانشگاه‌ها و مراکز مطالعاتی ایران و بریتانیا همکاری داشت. فعالیت‌های دانشگاهی او در دانشگاه تربیت مدرس و دانشگاه تهران و همچنین مرکز مطالعات ژئوپلیتیک و مرزهای بین‌المللی در دانشکده مطالعات شرقی و آفریقایی دانشگاه لندن (SOAS) بخشی از کارنامه علمی او را تشکیل می‌دهد.

مجتهدزاده آثار متعددی درباره جغرافیای سیاسی ایران، مرزهای بین‌المللی، موقعیت راهبردی خلیج‌فارس و تحولات سیاسی منطقه تألیف کرد. از جمله آثار شناخته‌شده او می‌توان به «شیخ‌نشین‌های خلیج‌فارس»، «جغرافیای سیاسی تنگه هرمز»، «جزایر تنب و ابوموسی»، «جغرافیای تاریخی خلیج‌فارس»، «بازریگان کوچک در باری بزرگ: استقرار مرزهای شرقی ایران و پیدایش افغانستان»، «سیاست‌های مرزی و مرزهای بین‌المللی ایران»، «امنیت و سرزمین‌گرایی در خلیج‌فارس: جغرافیای سیاسی دریایی»، «امیران مرزنشین و مرزهای شرقی ایران» اشاره کرد.

مطالعات او درباره مرزهای ایران و مسائل ژئوپلیتیکی خلیج‌فارس، به‌ویژه موضوع جزایر سگانه ایرانی، بخش مهمی از فعالیت‌های پژوهشی‌اش را دربرمی‌گرفت. مجتهدزاده در آثار او اظهارنظرهای خود با استناد به اسناد تاریخی و استدلال‌های حقوقی، از حاکمیت ایران بر جزایر تنب بزرگ، تنب کوچک و ابوموسی دفاع می‌کرد و تحولات مربوط به این جزایر را در چارچوب تاریخ و جغرافیای سیاسی منطقه بررسی می‌کرد. او همچنین در پژوهش‌های خود به نقش موقعیت جغرافیایی ایران در مناسبات منطقه‌ای و بین‌المللی توجه داشت و تلاش می‌کرد پیوند میان تاریخ، جغرافیا، مرزها و تحولات سیاسی را در تحلیل مسائل سرزمینی نشان دهد.

یکی از محورهای فکری و پژوهشی مجتهدزاده، بررسی رابطه میان جغرافیا، تاریخ و هویت سرزمینی ایران بود. او در مطالعات خود به این موضوع می‌پرداخت که چگونه عوامل تاریخی، فرهنگی و نمادین در شکل‌گیری و تداوم هویت سرزمینی و موجودیت سیاسی یک کشور نقش دارند.

در این چارچوب، نظریه آیکونوگرافی ژان گاتمن، استاد و جغرافی‌دان برجسته‌ای که مجتهدزاده با اندیشه‌های او آشنایی علمی داشت، از جمله مباحث مرتبط با مطالعه جغرافیای سیاسی و نقش نمادها و تصورات مشترک در شکل‌گیری قلمروهای سیاسی است. بررسی این مفاهیم در ارتباط با تاریخ ایران، بخشی از زمینه‌های نظری مطالعات مجتهدزاده درباره تلوام تاریخی و جایگاه سرزمینی ایران را تشکیل می‌داد.

در کنار فعالیت‌های علمی و پژوهشی، زادگاه مجتهدزاده نیز در خاطرات و نوشته‌های او جایگاه ویژه‌ای داشت. او در نوشته‌ای با عنوان «نوروزهایی خوش که در اندیشه‌اش دوباره جوان می‌شوم» از خاطرات بهاری خود در نور یاد کرده و نوشته است: «بهترین خاطرات بهاری من در آنجا و در آغوش طبیعت مصفاي نور شکل گرفت.»

رسانه‌های صهیونیستی گزارش داده‌اند که بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل در تلاش است با بهره‌گیری از تشدید حملات نیروهای یمنی به عربستان سعودی، مسیر عادی‌سازی روابط با ریاض را پیش ببرد. روزنامه معاریو نوشته است که نتانیاهو می‌کوشد همزمان با حملات یمن، از طریق ارائه کمک‌های نظامی به سعودی‌ها، نزدیکی و همکاری با این کشور را هموار کند. بر اساس این گزارش، پیشنهاد کمک نظامی می‌تواند به «دامی خطرناک» تبدیل شود. معاریو تأکید کرده که نتانیاهو با مطرح کردن اقدام نظامی به نفع ریاض، دست به ریسک بزرگی می‌زند. به نوشته این روزنامه، پیام نتانیاهو به مقامات سعودی این است: «آمریکایی‌ها در حمایت از شما مرد هستند، اما ما هیچ تردیدی نداریم؛ در عوض شما نیز باید بهایی را که ما می‌خواهیم بپردازید.»

زمینه تحولات اخیر

این تلاش در شرایطی مطرح شده که حملات موشکی و پهپادی نیروهای یمنی به اهدافی در عربستان، از جمله فرودگاه بین‌المللی ملک خالد در ریاض، تلفات و خسارات قابل توجهی بر جای گذاشته است. گزارش‌های متعدد از جمله ه‌آرتص حاکی از آن است که نتانیاهو از طریق میانه‌جی‌گری آمریکا به دنبال جلب موافقت ریاض برای مشارکت نظامی با اطلاعاتی اسرائیل در مقابله با حوثی‌ها بوده است. هدف اعلام‌نشده این رویکرد، قرار گرفتن تل‌آویو و ریاض در یک جبهه مشترک

این اظهارات نزدیک‌ترین موضع‌گیری علنی یک مقام ارشد به پیشنهادی است که پیش‌تر از سوی متحدان اردوغان مطرح شده بود. روتنر نیز گزارش داد که این حرکت می‌تواند به اردوغان اجازه دهد محدودیت‌های قانون اساسی را کنار بگذارد و بار دیگر برای ریاست‌جمهوری نامزد شود.

بستر حقوقی و سابقه قدرت اردوغان

رجب طیب اردوغان از سال ۲۰۰۳ قدرت را در ترکیه در دست دارد؛ ابتدا به‌عنوان نخست‌وزیر و سپس از سال ۲۰۱۴ به‌عنوان رئیس‌جمهور. پس از همه‌پرسی ۲۰۱۷ که نظام ریاستی اجباری را جایگزین نظام پارلمانی کرد، او در سال‌های ۲۰۱۸ و ۲۰۲۳ دو بار به‌عنوان رئیس‌جمهور انتخاب شد. قانون اساسی ترکیه تصدی ریاست‌جمهوری را به دو دوره محدود کرده است. با این حال، ماده ۱۱۶ استثنایی پیش‌بینی کرده: اگر پارلمان در طول دوره دوم رئیس‌جمهور تصمیم به برگزاری انتخابات زودهنگام بگیرد، رئیس‌جمهور مستقر می‌تواند یک بار دیگر نامزد شود. این تصمیم نیازمند حمایت‌سپنجم نمایندگان، یعنی ۳۶۰ نفر از ۶۰۰ نماینده پارلمان است.

اتلاف حاکم متشکل از حزب عدالت و توسعه (AKP) و حزب حرکت ملی (MHP) در حال حاضر حدود ۳۲۶ کرسی در اختیار دارد و برای رسیدن به حد نصاب ۳۶۰ رأی، به حمایت احزاب کوچک‌تر یا برخی نمایندگان مستقل نیاز دارد. دولت بهالت باهچلی، رهبر MHP، پیش‌تر خواستار برگزاری انتخابات در «زمان مناسب» شده بود تا اردوغان بتواند دوباره نامزد شود.

نشانه‌های سیاسی و موضع مقامات

اظهارات اوچوم در ادامه موضع‌گیری‌های پیشین مقامات نزدیک به اردوغان است. در سپتامبر ۲۰۲۶، همین مشاور پیشنهاد کرده بود انتخابات در ۱۶ آوریل ۲۰۲۸ برگزار شود؛ تاریخی که مصادف با سالگرد همه‌پرسی تغییر نظام سیاسی ترکیه است. آن زمان گفته بود این آخرین انتخاباتی خواهد بود که اردوغان در آن شرکت می‌کند. وزیر دادگستری ترکیه نیز در همان مقطع از برگزاری انتخابات ۲۰۲۸ برای «انتخاب مجدد رئیس‌جمهور» سخن گفته بود. این هماهنگی در مواضع نشان می‌دهد بحث نامزدی مجدد اردوغان از سطح گمانه‌زنی خارج شده و به موضوعی جدی در دستور کار سیاسی آنکارا تبدیل شده است.

اگر انتخابات زودهنگام برگزار شود و اردوغان پیروز گردد، او وارد چهارمین دوره ریاست‌جمهوری (شومین دوره تحت نظام جدید) خواهد شد و دوران حکمرانی‌اش از مرز ۲۵ سال فراتر خواهد رفت. در صورت پیروزی در آوریل ۲۰۲۸، ریاست‌جمهوری او تا سال ۲۰۳۳ ادامه پیدا می‌کند و مجموع سال‌های حضورش در رأس قدرت به سه دهه نزدیک می‌شود.

گروه بین‌الملل - فریدریش مرتس، صدراعظم آلمان، در مصاحبه‌ای با نشریه فایننشال تایمز تأکید کرد که با وجود افزایش نارضایتی‌ها در حزب دموکرات مسیحی و کاهش شدید محبوبیتش، قصد کناره‌گیری از سمت خود را ندارد. مرتس با بیان اینکه برای اجرای اصلاحات بنیادین در نظام تأمین اجتماعی آلمان کاملاً مصمم است، گفت: «این کار را نخواهم کرد» و افزود این پرسشی نیست که از خود می‌پرسد.

این اظهارات در شرایطی مطرح شده که حزب دموکرات مسیحی (CDU) و متحدانش در انتخابات محلی ماه سپتامبر شکست‌های سنگینی متحمل شدند و بسیاری از اعضای حزب، شخص صدراعظم را مسئول این ناکامی‌ها دانسته‌اند. طبق گزارش‌ها، میزان رضایت از عملکرد مرتس به حدود ۱۰ درصد رسیده که پایین‌ترین رقم ثبت‌شده برای یک رئیس دولت آلمان از سال ۱۹۹۷ محسوب می‌شود. این سقوط محبوبیت، فشار سیاسی بر او را به بالاترین سطح از زمان تصدی صدراعظمی رسانده است.

زمینه فشارهای سیاسی و انتخاباتی

مرتس از ماه مه ۲۰۲۵ صدراعظم آلمان شده و با وعده احیای اقتصاد راکد، تقویت زیرساخت‌ها و مهار پیشرفت حزب راست افراطی آلترناتیو برای آلمان (AID) کار خود را آغاز کرد. دولت او با ابتدای کار با تصویب بسته سرمایه‌گذاری گسترده برای زیرساخت و دفاع و تعدیل نسبی محدودیت‌های دهی، امیدهایی ایجاد کرد. با این حال، نتایج انتخابات ایالتی در برلین و مکلنبورگ-فورپومرن ضربه سنگینی به جایگاه او وارد کرد.

در مکلنبورگ-فورپومرن، حمایت از CDU حتی به زیر آستانه ۵ درصد سقوط کرد و این حزب برای نخستین‌بار پس از اتحاد مجدد

آیا اردوغان برای بار چهارم نامزد ریاست جمهوری می‌شود؟

آخرین فرصت اردوغان برای ماندن در قدرت

گروه بین‌الملل - مشاور ارشد رئیس‌جمهور ترکیه روز پنج‌شنبه ۱۵ اکتبر ۲۰۲۶ اعلام کرد که انتخابات سراسری سال ۲۰۲۸ احتمالاً زودتر از موعد مقرر برگزار خواهد شد. این تحول سیاسی می‌تواند راه را برای نامزدی مجدد رجب طیب اردوغان هموار کند و محدودیت دو دوره‌ای ریاست‌جمهوری را دور بزند. به گزارش یورونیوز، مهمت اوچوم، مشاور حقوقی ارشد اردوغان، در گفت‌وگو با خبرنگاران در آنکارا گفت: «اکنون تقریباً روشن شده است که انتخابات سال ۲۰۲۸ در ماه‌های مارس یا آوریل برگزار خواهد شد.» طبق جدول زمانی فعلی، انتخابات ریاست‌جمهوری و پارلمانی برای ماه مه ۲۰۲۸ برنامه‌ریزی شده است.

فضای سیاسی

داخلی ترکیه

در ماه‌های

اخیر با فشار

بر مخالفان،

محدودیت‌های

رسانه‌ای و

پرونده‌های

قضایی‌علیه

چهره‌های

اپوزیسیون

همراه بوده

است

در عین حال، حامیان دولت استدلال می‌کنند که تصمیم نهایی با پارلمان و در نهایت با رأی مردم است. آن‌ها برگزاری انتخابات زودهنگام را نه نقض قانون، بلکه استفاده از ظرفیت پیش‌بینی‌شده در خود قانون اساسی می‌دانند.

چشم‌انداز و پیامدهای احتمالی

تحولات اخیر نشان می‌دهد اردوغان و نزدیکانش به‌طور جدی در حال بررسی گزینه‌هایی هستند که امکان تداوم حضورش در قدرت را فراهم کند. تاریخ احتمالی مارس یا آوریل ۲۰۲۸، به‌ویژه ۱۶ آوریل، بار نمادین بالایی دارد و می‌تواند پیام سیاسی روشنی به پایگاه رأی‌دهندگان اردوغان ارسال کند. با این حال، موفقیت این طرح به چند متغیر کلیدی بستگی دارد: توانایی ائتلاف حاکم در جذب

چالش‌های پیش رو و نگاه منتقدان

با وجود اراده سیاسی ائتلاف حاکم، رسیدن به ۳۶۰ رأی در پارلمان همچنان یک مانع جدی است. احزاب مخالف تاکنون مخالفت خود را با هرگونه تغییری که به تمدید قدرت اردوغان منجر شود، اعلام کرده‌اند. منتقدان این اقدام را تلاش برای دور زدن روح قانون اساسی و تضعیف اصل محدودیت دوره‌های ریاست‌جمهوری می‌دانند.

از سوی دیگر، فضای سیاسی داخلی ترکیه در ماه‌های اخیر با فشار بر مخالفان، محدودیت‌های رسانه‌ای و پرونده‌های قضایی علیه چهره‌های اپوزیسیون همراه بوده است. برخی تحلیل‌گران غربی این شرایط را زمینه‌ساز تداوم قدرت اردوغان ارزیابی می‌کنند و نگران تعمیق روند تمرکز قدرت هستند.

صدراعظم سیمچ

فریدیش مرتس بر عدم کناره‌گیری خود از قدرت تأکید کرد

آلمان نتوانست وارد پارلمان ایالتی شود. این شکست تاریخی، فضای داخلی حزب دموکرات مسیحی را ملتهب کرد و بحث‌هایی درباره ادامه رهبری مرتس مطرح ساخت. برخی اعضای حزب آشکارا او را مسئول ناکامی‌های انتخاباتی دانستند و فشار برای تغییر در رأس حزب افزایش یافت.

با وجود این فضای پرتنش، مرتس در مصاحبه با فایننشال تایمز بر عزم خود برای پیشبرد اصلاحات تأکید کرد. وی گفت مسئله اصلی این است که آیا دولت قادر خواهد بود اصلاحات بنیادین در نظام تأمین اجتماعی را به اجرا بگذارد یا خیر و تصریح کرد کاملاً مصمم به انجام این کار است. این موضع‌گیری نشان می‌دهد او بحران را نه فرصتی برای کناره‌گیری، بلکه آزمونی برای اثبات اراده سیاسی خود می‌داند.

موضع‌گیری در برابر راست افراطی

یکی از محورهای مهم اظهارات مرتس، تأکید بر نقش حزب دموکرات مسیحی به‌عنوان «دیوار حائل» در برابر حزب آلترناتیو برای آلمان بود. او گفت: «اگر قرار است یک دیوار حائل وجود داشته باشد، ما همان دیوار حائل هستیم و با این جریان سیاسی همکاری نخواهیم کرد.» این موضع‌گیری در ادامه خط قرمز سنتی احزاب اصلی آلمان در در هرگونه ائتلاف با راست افراطی قرار دارد.

رشد قابل توجه AfD در نظرسنجی‌ها و انتخابات محلی، نگرانی‌های جدی در برلین و سایر پایتخت‌های اروپایی ایجاد کرده است. مرتس با این اظهارات تلاش کرد نشان دهد که حزبش پیشرفت رسمی جدی از سوی دیوار حائل مستقیم و با این جریان سیاسی همکاری نخواهیم کرد.» این موضع‌گیری در ادامه خط قرمز سنتی احزاب اصلی آلمان در در هرگونه ائتلاف با راست افراطی قرار دارد.

در عین حال، برخی تحلیل‌گران معتقدند تمرکز صرف بر رد همکاری با AfD بدون ارائه راه‌حل‌های ملموس برای نگرانی‌های اقتصادی و اجتماعی رأی‌دهندگان، ممکن است کافی نباشد. رشد راست افراطی تا حد زیادی نتیجه نارضایتی از وضعیت معیشتی، مهاجرت و احساس ناامنی اقتصادی است و مقابله مؤثر با آن نیازمند نتایج عملی در این حوزه‌هاست.

اصلاحات اجتماعی و چالش‌های اقتصادی

مرتس اصلاحات در نظام رفاه و تأمین اجتماعی را اولویت اصلی دولت خود می‌داند. آلمان با فشارهای متعدد اقتصادی روبه‌روست؛ از جمله هزینه‌های بالای انرژی، رقابت شدید صنعتی با چین و آمریکا، و تعهدات مالی مربوط به حمایت از اوکراین. صدراعظم معتقد است بدون اصلاحات بنیادین، پایداری نظام تأمین اجتماعی در بلندمدت

نتانیاهو پیشنهاد کمک نظامی به عربستان را آئه کرد

عادی‌سازی در سایه جنگ یمن

به همکاری علنی با اسرائیل حساسیت بالایی دارد. بن‌سلمان ظاهراً ترجیح می‌دهد هزینه‌های سیاسی داخلی را نپذیرد، حتی اگر کمک نظامی اسرائیل از نظر فنی مفید باشد. این معادله نشان می‌دهد که عادی‌سازی تنها یک معامله امنیتی نیست، بلکه به مشروعیت داخلی و جایگاه منطقه‌ای عربستان نیز گره خورده است. تلاش نتانیاهو برای تبذیر بودی بحران به فرصت، در عمل با دیوار ملاحظات سیاسی ریاض روبه‌رو شده است.

چشم‌انداز و پیامدهای احتمالی

تلاش نتانیاهو برای تبدیل بحران امنیتی عربستان به فرصتی برای پیشبرد عادی‌سازی، نشان‌دهنده اولویت پالی این هدف در سیاست خارجی تل‌آویو است. با این حال، مخالفت گزارش‌شدن بن‌سلمان و هشدار رسانه‌های صهیونیستی درباره تبدیل این پیشنهاد به دام، نشان می‌دهد مسیر همچنان با موانع جدی روبه‌روست. در بهترین حالت برای تل‌آویو، ممکن است همکاری محدود اطلاعاتی با مشاوره‌های شکل بگیرد بدون آنکه به هزینه‌های نظامی علنی منجر شود. در بدترین حالت، این پیشنهاد می‌تواند بی‌اعتمادی را افزایش دهد و فاصله سیاسی میان دو طرف را بیشتر کند. تحولات میدان نبرد در یمن، میزان فشار حملات بر عربستان و نقش واشنگتن در میانه‌جی‌گری، متغیرهای تعیین‌کننده خواهند بود. در مجموع، گزارش معاریو تصویری از یک قمار سیاسی ارائه می‌دهد. نتانیاهو می‌خواهد از ضعف امنیتی

اخبار

از سلاح هسته‌ای علیه ایران استفاده نمی‌کنم

دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا در ادامه اظهارات ضد ایرانی خود استفاده از سلاح هسته‌ای علیه ایران را منتفی دانست و گفت واشنگتن نیازی به چنین سلاح‌هایی ندارد. وی همچنین تأکید کرد که بمب موسوم به «مادر همه بمب‌ها» هسته‌ای نیست.

ترامپ روز پنجشنبه در مصاحبه‌ای با شبکه نیوزمکس، در پاسخ به پرسشی درباره گزارش‌هایی مبنی بر بررسی احتمال استفاده دولت‌اش از این بمب علیه ایران، احتمالاً پس از انتخابات میان‌دوره‌ای کنگره آمریکا، تصریح کرد که این سلاح از نوع متعارف است. رئیس‌جمهور آمریکا گفت: «مادر همه بمب‌ها هسته‌ای نیست» و افزود: «این فقط یک بمب فوق‌العاده بزرگ است.»

به گزارش باشگاه خبرنگاران، رئیس‌جمهور آمریکا همچنین استفاده از سلاح‌های هسته‌ای را رد کرد و مدعی شد ایالات متحده نیازی به توسل به چنین تسلیحاتی ندارد. ترامپ در این باره ادعا کرد: «نه، من از سلاح هسته‌ای استفاده نخواهم کرد. نیازی به این کار نداریم. وی در پاسخ به پرسشی درباره اعتمادش به بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل، اظهار داشت: راستش را بخواهید، به هیچ‌کس اعتماد ندارم. ترامپ در ادامه گفت: به هیچ‌کس اعتماد ندارم. در دنیای سیاست، به هیچ‌کس اعتماد نمی‌کنم.

خسارت نجومی عراق از جنگ آمریکا علیه ایران

وزیر خارجه عراق در دیدار با همتای ایتالیایی خود با اشاره به خسارت ۶۰ میلیارد دلاری کشورش در جریان تجاوز آمریکا علیه ایران، خواستار بازگشت طرف‌های درگیر به میز مذاکرات شد.

به گزارش السومریه نیوز، فواد حسین، وزیر خارجه عراق با آنتونیو تاجانی، وزیر خارجه ایتالیا و مقر وزارت خارجه این کشور در رم دیدار و درمورد روابط دو جانبه و راه‌های تقویت همکاری‌های مشترک و همچنین آخرین تحولات منطقه و جهان تبادل نظر کرد.

فواد حسین در این دیدار از موضع ایتالیا در سال‌های گذشته در جنگ با گروهک تروریستی داعش و همچنین آموزش نیروهای پلیس عراق و نیروهای پیشمرگه در اقلیم کردستان عراق توسط ایتالیا، تقدیر و تشکر کرد.

دو طرف همچنین درمورد گسترش همکاری‌های امنیتی و نظامی در مرحله پیش رو به ویژه بعد از پایان ماوریت ائتلاف بین‌المللی در عراق و همچنین برخی پرونده‌های مالی و نظامی معلق که به دوره نظام بعث در عراق باز می‌گردد، تبادل نظر کردند. وزرای خارجه عراق و ایتالیا درمورد پیامدهای تداوم جنگ روسیه و اوکراین و تأثیر آن بر امنیت اروپا و همچنین جنگ موجود در منطقه و تأثیرات آن بر عراق و کشورهای حوزه خلیج فارس رایزنی کردند.

فواد حسین در این دیدار بر لزوم ایفای نقش اتحادیه اروپا و کشورهای اروپایی از جمله ایتالیا در حمایت از ابتکار عمل‌های مسالمت‌آمیز و تلاش تأثیرگذار برای نزدیک کردن رویکرد طرف‌های درگیر و همچنین تشویق آن‌ها به بازگشت به میز مذاکرات که منجر به مهار تنش‌ها و جلوگیری از گسترش دایره جنگ می‌شود، تأکید کرد.

وزیر خارجه عراق، خسارات وارد شده در این کشور به دنبال حملات متجاوزانه اخیر آمریکا به خاک ایران و به تبع آن، تشدید تنش‌ها را ۶۰ میلیارد دلار ارزیابی کرد.

وی در ادامه هشدار داد که تداوم درگیری منجر به افزایش بحران انرژی در جهان و همچنین افزایش نگرانی‌ها نسبت به گسترش تورم‌شد و این امر بر اقتصاد بسیاری از کشورهای جهان از جمله کشورهای اروپایی تأثیر منفی می‌گذارد.

به گزارش ایرنا، وزیر خارجه عراق پیش از این نیز در دیدار با «استیون فاکن» کاردار جدید آمریکا در بغداد به آسیب‌پذیری عراق در برابر پیامدهای جنگ در منطقه و بسته شدن تنگه هرمز اشاره کرد و گفت که اقتصاد عراق در درجه اول به صادرات نفت و درآمدهای مرتبط با آن متکی است که منبع اصلی درآمد ملی را تشکیل می‌دهد و تحولات منطقه، صادرات نفت را در معرض خطر قرار می‌دهد. دو طرف همچنین در مورد تحریم‌های اقتصادی جدید آمریکا علیه ایران و تأثیر آنها بر عراق، به ویژه با توجه به روابط و مناسبات تجاری موجود میان دو کشور، تبادل نظر کردند.

عربستان برای گرفتن امتیاز سیاسی استفاده کند، اما این حرکت می‌تواند هم برای تل‌آویو و هم برای معادلات منطقه‌ای پیامدهای پیش‌بینی‌نشده‌ای به همراه داشته باشد.